

Castell de Montesquiú

Pujalt

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Serra de Montesquiú
Emplaçament Al nord del nucli de l'Astor

Coordenades:

Latitud: 41.69405
Longitud: 1.4249
UTM Est (X): 368929
UTM Nord (Y): 4617006

Classificació

Número de fitxa 08176-4
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Gòtic
Segle XIV
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Es troba en estat ruïnós.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Defensa
Observacions protecció: BCIN. 1337-MH / R-I-51-5610 / Decret / 22/04/1949
Data aprovació: dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari IPA 1508
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08175A007000420000BU

Autoria de la fitxa
Data de registre de la fitxa:

Dídac Pàmies i Marta Lloret
dj., 01/10/2015 - 02:00

Descripció

El castell de Montesquiu està situat a l'oest de la serra de Montesquiu, al nord del nucli de l'Astor. Es tracta d'una fortificació de planta rectangular que ocupa una superfície aproximada de 750 m² i s'insinua un fossat que el rodeja per les bandes est i nord. Actualment està en ruïnes i cobert de vegetació; tot i així es visualitzen els murs perimetrals construïts amb pedra local ben escairada, essent el de major altura el mur septentrional, que assoleix una alçada de fins a 5m i una longitud de 2m i conserva una espitllera a mitja alçada. A l'angle sud-oest del recinte es pot observar parcialment un soterrani que conserva un arc apuntat. Tot i l'avançat estat d'enrunament que presenta l'edifici, el fet que es conservin els murs perimetrals i que l'interior hagi estat resguardat per la pròpia runa, ens porta a pensar que la fortificació encara conservaria gran part de les estances inferiors.

Història

Les notícies documentals del castell de Montesquiu són escasses i confuses; per la seva situació es creu que el castell de l'Astor i el castell de Montesquiu són la mateixa edificació. La primera referència documental de Montesquiu és de l'any 1332, en motiu d'una venda de drets del rector de l'església de Segur, de la qual és sufragània l'església de l'Astor. En els fogatges de 1358 i 1365-1370 hi apareix el lloc de Montesquiu. A finals del segle XIV ja trobem esment del castell de l'Astor del qual n'era senyor Guillem d'Aguilar. Probablement, sinó a l'interior del castell, a les proximitats, hi existia l'església de Sant Pere de Montesquiu, la qual apareix esmentada en un document de l'any 1433, en el que s'esmenta que només els fills del senyor de Montesquiu podien ser batejats en aquesta església, la qual era sufragània de Santa Maria de Segur. A les acaballes del segle XV, el castell de Montesquiu fou destruït pel capità Lluç Ferrer del castell de Jorba, dins el marc de la guerra civil catalana que enfrontà el rei Joan II contra les institucions catalanes, pel control polític del principat entre els anys 1462 i 1472.

Bibliografia

CATALÀ, P. (1990). Els Castells Catalans. Vol 5. Barcelona: Rafel Dalmau. Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Pujalt (Anoia). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya. PLADEVALL, A. dir. (1992): Catalunya romànica. El Penedès, l'Anoia. Vol XIX. Enciclopèdia catalana. Barcelona.

